

*Махачашвілі Р. К.,**доктор філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри романської філології
та порівняльно-типологічного мовознавства
Київського університету імені Бориса Грінченка
orcid.org/0000-0002-4806-6434**Семеніст І. В.,**доктор філологічних наук,
завідувач кафедри східних мов та перекладу
Київського університету імені Бориса Грінченка
orcid.org/0000-0002-0847-8856*

ІЛЛОКУТИВНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТНЬОЇ КОМУНІКАЦІЇ В ЦИФРОВОМУ СЕРЕДОВИЩІ (НА МАТЕРІАЛІ ЄВРОПЕЙСЬКИХ ТА АЗІЙСЬКИХ ВАРІАНТІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ)

Анотація. Актуальність роботи зумовлена значною щільністю інноваційної вербалізації поняттєво-змістової сфери глобалізованої лінгвокультури у царині цифрового буття та комунікативною релевантністю цієї поняттєво-змістової сфери для глобальної спільноти. Застосований лінгвофеноменологічний підхід до вивчення об'єкта дослідження сприяє вирішенню наукової проблеми цілісного моделювання процесів та результатів оновлення моделей та механізмів високодинамічної системи комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі в цілому, її окремих форматів на початку XXI століття та в умовах карантинної цифровізації зокрема. **Об'єктом** дослідження виступає інноваційна комунікація в глобальному цифровому середовищі. **Предмет** аналізу – іллокутивне профілювання та пресупозиційні механізми інноваційної освітньої комунікації в цифровому середовищі. Матеріалом дослідження слугують практики інноваційної комунікації у галузі освітньої діяльності – інновації європейських та азійських варіантів англійської мови глобального спілкування, що співвідносяться з різносубстратними сферами, об'єктами та феноменами отримання нових знань у цифровому середовищі.

Наукова новизна роботи впливає з висновків та узагальнень та полягає в тому, що в ній, у межах запропонованого напрямку, вперше визначено та параметризовано *інноваційну освітню комунікацію* у глобальному цифровому середовищі як консолідований на макро- та мікрорівні об'єкт аналізу, що кваліфікується специфічними феноменологічними та динамічними ознаками, властивостями та інструментами реалізації. Зокрема, у роботі вперше: визначено інтегративні теоретико-методологічні засади дослідження комунікації у галузі отримання нових знань; параметризовано інноваційну освітню комунікацію в умовах глобальних карантинних обмежень; запропоновано методологічну рамку моделювання інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі в онтологічній, мовній та когнітивній площинах; ідентифіковано макроструктуру інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань як сукупний загальний лінгвокомунікативних та інструменталь-

них новотворів у системній змістовій єдності їх референтної співвіднесеності із субстантними (онтологічними, епістемічними, антропологічними, технологічними) вимірами та елементами глобального цифрового середовища та цифрового дискурсу, вичерпна, надщільна інноваційна маніфестованість яких визначає феноменологічну своєрідність досліджуваної лінгвокомунікативної сфери; визначено та інвентаризовано типологію лінгвокогнітивних сценаріїв інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі.

Ключові слова: інноваційна освітня комунікація, цифрове середовище, тезаурус цифрової комунікації, моделювання, мови глобального спілкування.

Постановка проблеми. Актуальність роботи зумовлена: по-перше, значною щільністю інноваційної англійськомовної вербалізації поняттєво-змістової сфери глобалізованої лінгвокультури у царині цифрового середовища; по-друге, комунікативною релевантністю цієї поняттєво-змістової сфери для глобальної спільноти; по-третє, орієнтацією роботи на дослідження інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань у світлі визначення лінгвістичної наукової проблематики філогенезу, соціогенезу та техногенезу глобалізованих мовних спільнот, що зумовлює ідентифікацію цієї комунікативної сфери як інтегративної побудови, що визначається внутрішньою єдністю її компонентів на макро- та мікрорівнях і у площині знакового субстрату (формальних та змістових елементів, локутивних та пресупозиційних структур) синтезу ознаки буттєвої, когнітивної, технологічної та антропологічної субстанції. Застосований лінгвофеноменологічний підхід до вивчення об'єкта дослідження сприяє вирішенню наукової проблеми цілісного моделювання процесів та результатів оновлення моделей та механізмів високодинамічної системи інноваційної англійськомовної комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі в цілому, та її окремих форматів на початку XXI століття та в умовах карантинної цифровізації 2020–2021 рр. зокрема.

На новітньому етапі розвитку людства мова (як суспільний феномен) здебільшого являє собою індикатор тих технологічних змін, що відбуваються в суспільстві. Особливим чином це стосується сучасної англійської, яка на зламі тисячоліть набула функції своєрідної “метамови” цифрового середовища для різних культур [1; 2; 3]. Це, безперечно, сприяє процесам “глобалізації” та всесвітньої інтеграції [4; 5; 6; 7; 8; 9], що, в свою чергу, призводить до зміцнення позиції англійської мови як мови інтернаціональної комунікації [10; 11] та становить основи процесів англійської гібридизації європейських та східних мов глобального спілкування у цифровому середовищі.

Саме тому в останні роки в значній мірі зросли темпи збагачення словникового складу англійської мови, та, як наслідок – інших мов міжнародного спілкування у цифровому просторі (іспанська, французька, німецька, китайська тощо). Як ніколи актуального змісту набуло поняття “неологізму” в якості рушійної сили прогресу мови [12; 13]. Слід зазначити також, що особливо бурхливого розвитку в умовах всесвітніх карантинних обмежень 2020–2021 років набуває та сфера лінгво-комунікативних новоутворень мов глобального міжнародного спілкування, яка безпосередньо співвідноситься з науково-технічним прогресом та застосуванням цифрових технологій у сфері освіти.

Проблема теоретико-методологічного обґрунтування *наскрізних* принципів, напрямків, механізмів та результатів якісної динаміки макро- й мікроструктур словникового складу в царині цифрового середовища як консолідованого лінгвального об’єкта ще чекає на всебічне вивчення. Аналіз цього питання потребує залучення феноменологічного ракурсу [14; 15; 16; 17; 18] дослідження комплексних мовних об’єктів з огляду на магістральне завдання феноменологічної епістемології – пізнання повної системи фактів свідомості (термін Мераба Мамардашвілі – [19]), що конституують дійсність. У межах окресленого методологічного виміру “*феноменологічність*” мовної одиниці визначається як її *кодифікативна спроможність до фіксації результатів пізнавального досвіду та вияву в ній субстантних характеристик пізнаваних об’єктів та явищ*. Запропонована у нашому доробку лінгвістична адаптація феноменологічного підходу до теоретико-методологічного осмислення динаміки словникового складу сучасних мов глобального спілкування в комп’ютерному бутті спирається на поняття *глобальної логосфери*, синтетично усвідомленої як 1) множинність мовних одиниць, які є умовно вичерпними феноменологічними реалізаціями абстрактних та емпіричних елементів різних сфер буття [20; 21]; 2) зона інтеграції мисленево-мовленнєвих континуумів (лінгво)культур [22].

Робоча гіпотеза дослідження полягає у тому, що: 1) феноменологічна природа інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі передбачає нерозривне, обопільне поєднання її лінгвального та субстантного (онтологічного, епістемічного та антропологічного) аспектів у вертикальній площині взаємовиявлення категорій сутність: явище; 2) інноваційна природа англійськомовної комунікації у галузі отримання нових знань у глобальному цифровому середовищі визначається феноменологічною консолідованістю субстантних (онтологічних, пресупозиційних) характеристик макроструктури комунікації у статичній та наскрізній взаємодії формально-змістових конститuentів і технологічних (цифрових) інструментів її мікроструктури у динаміці.

Об’єктом дослідження виступає інноваційна комунікація в глобальному цифровому середовищі. **Предмет** аналізу – іллокутивне профілювання та пресупозиційні механізми інноваційної освітньої комунікації в цифровому середовищі. **Метою** статті є визначення та огляд основоположних іллокутивного та пресупозиційного моделювання інноваційної освітньої комунікації в глобальному цифровому середовищі.

Виклад основних матеріалів та результатів. Глобальна пандемія та наступні карантинні заходи та обмеження поставили низку проблем для структури та процедури комунікації у галузі отримання нових знань на інституційному (формальному) та позаномклатурному (неформальному) рівні. Інноваційна комунікація в галузі отримання нових знань у цифровому середовищі, зокрема, складається з унормованих сценаріїв, які передбачають різні комунікативні етапи та види мовно-комунікативної діяльності (усні та письмові завдання, усні та письмові іспити, підготовка й захист поточних та фінальних проєктів, внутрішнє та зовнішнє рецензування тощо).

Глобальна пандемія COVID-19 являє собою своєрідний сценарій чорного лебедя для різних сфер суспільного комунікативного буття. Теорія чорного лебедя – це метафора, яка описує подію, яка стала несподіваною, має великий вплив на суспільство і часто недоречно раціоналізується після цього з користю заднім числом (Н. Талеб). В сфері глобалізованої англійськомовної комунікації у галузі отримання нових знань, за нашими оцінками, результатом розвитку пандемії COVID-19 стали такі *елементи інноваційного моделювання освітньої комунікації*: а) адаптація та реновація існуючих комунікативних сценаріїв в до цифрових, віддалених та змішаних форматів; б) підвищення обсягів та змісту пресупозиції усіх суб’єктів комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі та цифрову грамотність як складову пресупозиції цифрової комунікації.

Методологічна передумова розробки дослідження включала виявлення та принципів синтетичної цифрової комунікативної компетентції, похідної від навичок ХХІ століття для суб’єктів інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань (згідно з різними структурами компетентції ІКТ) та прогнозовані вимоги до цифрової грамотності як складової пресупозиційного фонду інноваційної комунікації та інноваційної іллокуції/локуції/перлокуції в цифровому середовищі: 1) рамка UNESCO (компетенція UNESCO в галузі ІКТ) наголошує, що недостатньо володіти ІКТ-компетенцією та мати можливість ретранслювати її у комунікативному процесі отримання нових знань. Адресант комунікації має вміти допомагати адресатам стати свідомими груповими суб’єктами інноваційної комунікації, вирішувати проблеми, бути креативними за допомогою використання цифрових технологій; 2) було проведено опрацювання вибірки профілю пресупозиції (обсягу знань з ІКТ та цифрового середовища) для інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань у сфері вільних мистецтв (цифрова гуманітаристика) відповідно до рамки Європейської Комісії з електронної комунікативної грамотності. *Профіль інноваційного англійськомовного комуніканта* у галузі освіти у цифровому середовищі включає такі іллокутивні компоненти (комунікативні завдання): Досягати заздалегідь визначених стандартів та перлокутивних цілей технічної/ділової комунікації в цифровому середовищі; Надавати в процесі комунікації додаткові обсяги пресупозиції (знання та навички), необ-

хідні для того, щоб адресати могли ефективно виконувати комунікативні завдання та завдання з обробки мовних даних на робочому місці/в процесі навчання; Визначити та впровадити стратегію цифрової грамотності та цифрової комунікації для вирішення потреб та прогалин організаційних навиків; Структурувати, організувати, планувати оцінювання якості отримання нових знань в контексті інноваційної комунікації за допомогою процесу зворотного зв'язку як комунікативної тактики і комунікативної технології у цифровому середовищі; Адаптує комунікативні стратегії отримання нових знань з урахуванням мінливого попиту інноваційної індустрії 4.0; Організовує визначення когнітивних потреб в інноваційній комунікації; Творчо діє для аналізу прогалин у пресупозиції; розробляє конкретні вимоги та визначає потенційні джерела забезпечення інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань. Володіє спеціальними знаннями про ринок освітніх послуг та встановлює механізм зворотного зв'язку для оцінки доданої вартості альтернативних форм комунікації у галузі отримання нових знань; Моніторить потреби комунікативного розвитку індивідуальних та групових суб'єктів інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань; 3) єдина рамка відповідності між ключовою комунікативною компетенцією та різними аспектами ІКТ компетенції в інноваційній цифровій комунікації, розроблена для цілей цього дослідження (табл. 1).

Таблиця 1

Відповідність між комунікативною компетенцією та різними аспектами компетенції у вільних мистецтвах/цифровій гуманітаристиці

Компоненти комунікативної компетенції	Відповідність компонентів компетенції ІКТ у цифровому середовищі
Мовна компетенція	Участь у групових інформаційно-комунікативних та технологічних ініціативах регіонального та національного рівнів
Соціолінгвальна компетенція	Створення курсів/завдань електронного навчання
Дискурсивна компетенція	Системне використання інформаційно-комунікативних технологій
Стратегічна компетенція	Презентація громаді результатів власної дослідницької діяльності за допомогою використання інформаційно-комунікативних технологій

Наше дослідження, серед інших параметрів, визначає комунікативні перешкоди в обсягах пресупозиції (для синтезованих жорстких, технічних та м'яких навичок суб'єктів комунікації, які всі учасники інноваційних комунікацій у галузі отримання нових знань розвивали за допомогою різних інноваційних освітніх сценаріїв у цифровій сфері).

Для всіх інструментів ІКТ, що використовувались у процесі цифрової комунікації у галузі отримання нових знань, визначено такі відповідні ключові види мовно-комунікативної діяльності (на основі масиву проаналізованих конкретних англійськомовних комунікативних практик): Комунікація (синхронна); Комунікація (асинхронна); Співпраця; Обмін інформацією/даними; Підсумкова оцінка; Формувальна оцінка; Експертна оцінка; Презентація; Оцінка якості мовлення; Мозковий штурм. Обмін інформацією та презентація є провідними видами мовно-комунікативної діяльності для таких типів інструментів, як e-mail, Google Suite, Microsoft Office ToolKit. Синхронне та асинхронне спілкування та співпраця як види

мовно-комунікативної діяльності розподіляються пропорційно між службами електронної пошти, LMS (learning management system) та videoconferencing.

Інструментами, які фасилітують оцінку як ключовий вид інноваційної мовно-комунікативної діяльності у галузі отримання нових знань, є Google Forms та LMS (learning management system). Формувальна оцінка як тип мовно-комунікативної діяльності не домінує в оцінці інструментів ІКТ, що використовуються у процесі інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань.

Елементарний рівень цифрової грамотності оцінюється як домінуючий компонент пресупозиції та локуції для таких інструментів, як електронна пошта, Google диск, відеоконференції, інтерфейси трансформації усного мовлення у текст та платформи соціальних медіа.

Для різних інструментів ІКТ для процесу цифрової комунікації у галузі отримання нових знань в були визначені наступні *компоненти комунікативної пресупозиції* (компетентності комунікативної природи), які найбільш широко впроваджуються та практикуються в інноваційній комунікації у галузі отримання нових знань, виявлені у різних відповідних рамках навичок XXI століття: Комунікація; Співпраця; Робота в команді; Цифрова грамотність; Емоційний інтелект; Міждисциплінарні знання; Критичне мислення; Лідерство; Гнучкість та адаптивність; Прийняття рішень; Навчання та інновації.

Комунікація та співпраця відносяться до типу пресупозії, яка найчастіше активується при використанні таких інструментів інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань, як електронна пошта, послуги Google, послуги відеоконференцій та платформи соціальних медіа.

Спільна робота в команді займає друге місце серед провідних компонентів пресупозиції, які активуються за допомогою використання хмарної технології Google Disk, LMS (learning management system) та videoconferencing.

Гнучкість та адаптивність як компоненти пресупозиції (навички навчання та інновації) активуються у використанні таких засобів ІКТ, як LMS (learning management system), automated testing systems (в автономному режимі, в Інтернеті та на хмарі), AndroidApps та Microsoft Office ToolKit.

Творчість як комунікативна інтерактивна тактика займає 3-є місце у використанні сервісів Google і 1-е місце у використанні інструментів Microsoft Office.

Профілювання та подальше моделювання складних інноваційних форматів комунікації в галузі отримання нових знань в цифровому середовищі, визначали зміст та структуру польового опитування, проведеного серед суб'єктів інноваційної комунікації та основі глобалізованих (європейських та азійських) варіантів англійської мови для оцінки особистого досвіду параметрів та цифрових моделей отримання нових знань в цифровому середовищі: 1) складність; 2) суб'єктивна ефективність; 3) ефективність інформації та локутивного компонента комунікації; 4) ефективність результатів отримання нових знань (перлокутивного компонента комунікації).

Якісне метаоцінювання інноваційних форматів комунікації в галузі отримання нових знань в цифровому середовищі було проведено шляхом ретроспективної оцінки особистого досвіду респондентів у період з березня 2020 року по січень 2021 року з метою виявлення та відбору бажаних функцій та елементів інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань серед

наступних: Можливість комунікації в одному локусі; Можливість налаштування цифрового простору отримання нових знань (комунікативної ситуації); Адаптація та гнучкість робочого графіка; Заощадження часу; Паралельне виконання кількох комунікативних завдань та видів комунікативної діяльності; Можливість технологічно урізноманітнити комунікативну діяльність, зміст та формати комунікації; Можливість адаптувати структуру та зміст отримання нових знань до умов цифрового простору; Можливість активувати та вдосконалювати різні типи компонентів пресупозиції (м'які навички); Можливість покращити цифрову грамотність; Можливість самостійно інтерпретувати локуцію в цифровому просторі; Відсутність потреби в постійній міжособистісній синхронній комунікації.

Кількісна оцінка продемонструвала, що суб'єкти інноваційної комунікації в період карантинних обмежень оцінили ступінь переваги комунікативних особливостей та елементів електронного навчання та гібридного навчання у метанавчанні та визначили такі високорейтингові компоненти: можливість брати участь в освітній комунікації з дому (75,3 % респондентів); Паралельне виконання кількох завдань та видів комунікативної діяльності (51,2 %); Адаптивність та гнучкість часових рамок комунікації (48,8 %); Можливість самостійно інтерпретувати локуцію в цифровому просторі (43,4 %).

Наступні іллокутивні елементи інноваційної комунікації в галузі отримання нових знань в цифровому середовищі були визначені та відібрані респондентами, складаючи модель метадизайну інноваційою цифровою комунікації: Проведення лекцій; Практична комунікація; Розробка навчальних матеріалів та матеріалів для оцінювання; Виконання завдань (томи, формат, спосіб викладу); Організація групової комунікації; Організація самостійної комунікації; Організація творчої комунікації; Організація науково-дослідної комунікації; Поточна консультативна комунікація; Дорадча консультативна комунікація; Неформальна комунікація поза в цифровому середовищі отримання нових знань; Оцінювальна комунікація (формувальна, підсумкова, кваліфікаційна).

Кожен елемент іллокутивного проектування інноваційою комунікації в галузі отримання нових знань піддавався ранжуванню усіма групами респондентів за 5-бальною шкалою Лайкерта з точки зору його ефективності для електронного навчання та гібридного забезпечення якості навчання.

Респонденти визначили такі елементи метадизайну та менеджменту інноваційою комунікації в галузі отримання нових знань як найвищі за рейтингом (5-потенційно найбільш сприятливі для якості електронного навчання та гібридного навчання в індивідуальному досвіді): Проведення лекцій (51,5 % респондентів); Організація групової комунікації (40,4 %); Оцінювальна комунікація (37,7 %); Організація самостійної Оцінювальна комунікація (27,1 %); Поточна консультативна комунікація (24,3 %).

Стандартне відхилення діапазону елементів іллокутивного проектування інноваційою комунікації в галузі отримання нових знань з найбільшою оцінкою становить 9,7.

Респонденти найвище (5 за шкалою Лайкерта) оцінили такі елементи іллокутивного планування та стратегічного управління інноваційою комунікацію в галузі отримання нових знань, як емпірично найбільш ефективно адаптовані для цифрового середовища: Проведення лекцій (52 % респондентів); Організація самостійної комунікації (41,4 % респондентів);

Оцінювальна комунікація – усі форми (34 % респондентів); Практична комунікація (33 % респондентів).

Стандартне відхилення діапазону елементів іллокутивного проектування інноваційою комунікації в галузі отримання нових знань, адаптованих до цифрового середовища з найбільшою оцінкою становить 8,3.

Мета-оцінка обов'язкових компонентів комунікативної пресупозиції (програмних компетенцій) у процесі цифрової комунікації у галузі отримання нових знань зайняла наступне місце у параметризації локутивного компонента інноваційою комунікації та її застосуванні м'яких навичок комунікації: Цифрова грамотність – 48 % (респондентів); Саморозвиток – 42,6 %; Самоорганізація – 39,5 %; Володіння письмовою англійською мовою глобального спілкування – 36,6 %; Тайм-менеджмент – 32,8 %; Критичне мислення – 30,3 %.

Стандартне відхилення діапазону елементів комунікативної пресупозиції інноваційою комунікації в галузі отримання нових знань в цифровому середовищі з найбільшою оцінкою становить 6,5.

Висновки. В роботі визначено та параметризовано *інноваційну комунікацію* в галузі отримання нових знань у глобальному цифровому середовищі як консолідований на макрота мікрорівні об'єкт аналізу, що кваліфікується специфічними феноменологічними та динамічними ознаками, властивостями та інструментами реалізації. Зокрема, у роботі вперше: визначено інтегративні теоретико-методологічні засади дослідження комунікації у галузі отримання нових знань; параметризовано інноваційну комунікацію в умовах глобальних карантинних обмежень; запропоновано методологічну рамку моделювання інноваційою комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі в онтологічній, мовній та когнітивній площинах; ідентифіковано макроструктуру інноваційою комунікації у галузі отримання нових знань як сукупний загальний лінгвокомунікативних та інструментальних новотворів у системній змістовій єдності їх референтної співвіднесеності із субстантивними (онтологічними, епістемічними, антропологічними, технологічними) вимірами та елементами глобального цифрового середовища та цифрового дискурсу, вичерпна, надцільна інноваційна маніфестованість яких визначає феноменологічну своєрідність досліджуваної лінгвокомунікативної сфери; визначено та інвентаризовано типологію лінгвокогнітивних сценаріїв інноваційою комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі; здійснено лінгвопрагматичне профілювання інноваційою комунікації у галузі отримання нових знань у глобальному цифровому середовищі; параметризовано статичні та динамічні якісні характеристики різномірних та різносубстратних елементів структури плану змісту одиниць інноваційою комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі; запроваджено методику та інструменти емпіричної вимірюваності ефективності інноваційою комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі; реалізовано експериментальну верифікацію ефективності інноваційою комунікації у галузі отримання нових знань у глобальному цифровому середовищі в період надзвичайних карантинних обмежень; ідентифіковано принципи універсальності міждисциплінарного моделювання комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі; визначено антропоцентричні засади інновативності комунікації у галузі отримання нових знань у глобальному цифровому середовищі;

систематизовано інструментальні механізми реалізації інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі.

Обґрунтування поняття інноваційної мовної комунікації в глобальному цифровому середовищі як консолідованого, макро- та мікроінтегрованого лінгвокогнітивного об'єкта, зокрема, окреслення субстантивних, денотативних, сигніфікативних меж зазначеного поняття, формування моделей, з'ясування джерел, механізмів та інструментів динаміки її побудови й успішної ефективної реалізації, визначення та параметризація одиниці мікроструктури інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань становлять суттєвий внесок у розбудову теоретичних платформ *теорії комунікації, комунікативної лінгвістики та неології сучасної англійської мови глобального спілкування*.

Одержані результати визначення знакової природи інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань, ідентифікований принцип надщільної маніфестації цього лінгвокомунікативного сегменту глобального цифрового середовища в умовах надзвичайних карантинних обмежень мають суттєву значущість для подальшої теоретичної розбудови *лінгвокогнітивістики*, уточнення ідентифікаційних механізмів та індексаційного інвентарю мовної категоризації та мапування дійсності шляхом її феноменологізації інноваційними мовними засобами. Здобутки роботи, що стосуються моделювання конфігурації та з'ясування засад динамічної взаємодії змістових та інструментальних елементів інноваційної комунікації у галузі отримання нових знань у цифровому середовищі є внеском у сучасний стан розробки теорій *семантики, ономастології та словотвору*.

Перспективи. Перспективи дослідження полягають у розширенні дослідження щодо оцінки параметрів розвитку цифрової грамотності як пресупозиційної складової інноваційної комунікації для окремих груп мов, для різних типів засобів електронного навчання, що використовуються для засвоєння та застосування мов глобальної комунікації, а також для діагностики міждисциплінарних тенденцій оцифрування пізнавальних комунікативних форматів в країнах Азії, Північної та Південної Америки та країнах Європи.

Література:

1. Davis E. *Techgnosis: Myth, Magic and Mysticism in the Age of Information*. NY : New York Publishers, Inc., 2001. 377 p.
2. Hauser R. *Foundations of Computational Linguistics*. Springer : Verlag Berlin Heidelberg, 1999. 534 p.
3. Makhachashvili R., Semenist I. *ICT Thesaurus Modelling Recommendations (based on innovations of European and Oriental languages)*. *Studia Filologicae*, 7, 2020. P. 117–128.
4. Nyce J. M. *From Memex to Hypertext*. NY: Kahn Publications, 1994. 472 p.
5. Bell D. *Social Framework of the Information Society*. Oxford : Oxford U. Press, 1987. 315 p.
6. Dobson H., Kürschne B. *An Introduction to Responsible Technology*. Retrieved from: <https://tech2impact.com/an-introduction-to-responsible-technology/>, 2021.
7. Johnson F. Shall I Compare Thee to a Swarm of Insects? Searching for the Essence of the World Wide Web. *The New York Times*. 2003. Pp. 10–12.
8. Monnin A. *Humanity and Digital Characters in Virtual Worlds: Crossing the Fictional Boundaries. Posthumanity: Merger and Embodiment*. Oxford, UK : Inter-Disciplinary Press, 2010, pp. 126–131.

9. Камша В. П., Камша Л. С., Камша Ю. В. Про кібернетику другого етапу НТР. *Складні системи і процеси*. 2010. 1 (17). С. 25–41.
10. Кутырев В. А. *Культура и технология: борьба миров*. М., Прогресс-Традиция, 2001. 336 с.
11. Makhachashvili R., Semenist I. *Digital Distance and Blended Learning Quality Assessment in Oriental and European Languages University Programs: Regions of Ukraine Survey Study. Proceedings of 9th International Conference on Information and Education Technology*. ICET 2021, 2021. Pp. 149–156.
12. Зацний Ю. А. *Інновації у словниковому складі англійської мови початку ХХІ століття : англо-український словник*. Вінниця : *Нова Книга*. 2008. 360 с.
13. Makhachashvili, Rusudan and Semenist, Ivan. *Phenomenological principles of global innovative logosphere of computer being construction (based on European and oriental languages)*. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. 2021. № 32 (71) (1). Pp. 195–202.
14. Zahavi D. *Husserl's Phenomenology*. Palo Alto : Stanford University Press, 2003. 312 p.
15. Бабушкин В. У. *Феноменологическая философия науки – критический анализ*. М. : Наука, 1985. 246 с.
16. Гуссерль Э. *Картезианские размышления*. СПб. : Наука, 2001. 516 с.
17. Ингарден Р. *Введение в феноменологию Эдмунда Гуссерля*. М. : Дом интеллектуальной книги, 1999. 267 с.
18. Шпет Г. *Явление и смысл (Феноменология как основная наука и ее проблемы)*. М. : Наука, 2001. 219 с.
19. Мамардашвили М. К., Пятигорский А. М. *Символ и сознание. Метафизические рассуждения о сознании, символике и языке*. М. : Школа, 1997. 216 с.
20. Барт Р. *Избранные работы: Семиотика: Поэтика*. М. : Прогресс, 1989. 616 с.
21. Лосев А. Ф. *Вещь и имя. Бытие. Имя. Космос*. М. : Мысль, 1993. С. 805–872.
22. Бахтин М. М. *Эстетика словесного творчества*. М. : Искусство, 1979. 424 с.

Makhachashvili R., Semenist I. Illocutive modelling of innovative educational communication in the digital environment (based on European and Asian Englishes)

Summary. The topicality of the study is due to: firstly, the significant density of innovative verbalization of the conceptual and semantic sphere of globalized linguistic culture in the digital realm; secondly, the communicative relevance of this conceptual and semantic sphere for the global epistemic and educational community; thirdly, the focus of research on innovative communication in the field of obtaining new knowledge in the light of determining the linguistic scientific issues of phylogeny, sociogenesis and technogenesis of language communities, which determines the identification of this communicative sphere as an integrative structure determined by the internal unity of its micro- and macro-structures, which in the plane of the sign substrate (formal and semantic elements and structures) synthesizes the features of existential, cognitive, anthropological and technological substance.

Applied linguophenomenological approach to the study of the object of inquiry contributes to solving the scientific problem of holistic modeling of processes and results of updating models and mechanisms of highly dynamic communication system in the field of acquiring new knowledge in the digital environment as a whole and its individual formats at the beginning of the ХХІ century in particular. The object of research is innovative communication in the global digital environment. The subject of analysis – illocutive modelling

of communication in the field of education in the digital environment. The material of the research is the practices of innovative educational communication – innovations of European English and Asian English in global communication, related to different substrates, objects and phenomena of acquiring new knowledge in the digital environment, procured from digital social networking and educational platforms, respondent surveys, lexicographic sources of modern languages, four automated digital lexicographic registers of language innovations for the 2018–2021 period.

The scientific novelty of the inquiry is derived from the conclusions and generalizations and is that it identified and parameterized innovative communication in the field of acquiring new knowledge in the global digital environment as

a consolidated macro- and micro-level object of analysis, which is qualified by specific phenomenological and dynamic features, properties and tools of implementation. In particular, for the first time in the study: the integrative theoretical and methodological bases of research of communication in the field of acquisition of new knowledge are defined; the innovative communication in the digital realm is parametrized in the conditions of global quarantine restrictions; the methodological framework of modeling of innovative communication in the field of obtaining new knowledge in the digital environment in the ontological, linguistic and cognitive planes is introduced.

Key words: innovative educational communication, digital realm, presupposition of digital communication, modeling, globalized languages.